

DŽEIMIJS FORDS

KEIKO

No angļu valodas tulkojusi Maija Opse

[Uz e-katalogu](#)

"Tēvs reiz tika teicis, ka visgrūtākā izvēle dzīvē ir nevis starp to, kas ir pareizi un kas – nepareizi, bet gan starp to, kā ir pareizi un kā – labāk."

Ir 1986. gads, un Henrijam ir piecdesmit seši gadi, kad viņš atkal stāv pie viesnīcas "Panama". Nē, Henrijam ir divpadsmit, un viņš pirmo reizi uzaicinājis Keiko uz randiņu. Vai varbūt trīspadsmit un viņi tikko ir pirmo reizi skūpstījušies? Sešpadsmit, kad Henrijs vēlējās Keiko precēt? Šodien tas liekas kā sapnis, tāls sapnis, kurš sen pagājis... Vai tomēr ne? Vecajā viesnīcā, iespējams, glabājas kas vairāk par atmiņām. Uz ielas stūra spēlē melns saksofonists... Tas ir Šeldons, Henrija vienīgais draugs. Skolā, kur Henrijs mācās, viņam draugu nav – tikai ienaidnieki. Viņš tur ir svešs un neiederīgs. Tikpat neiederīgs kā Keiko, mazā japāņu meitene, ar kuru kopā viņi garas stundas strādā skolas ēdnīcā, pelnot iespēju šē mācīties. Abi kopā viņi slepeni dodas uz džeza klubu, kur pirmoreiz uzstāsies Šeldons, abi kopā klausās plati, kurā ierakstīta viņiem veltītā dziesma, abi kopā... Jā, Henrijs un Keiko mil viens otru. Pusaudžu mīlestība, – jūs sacīsi un pavīpsnāsiet? Mīlestība aug kopā ar Henriju un Keiko, lai gan laiks un liktenis viņus izšķir. Un tā šodien Henrijam ir piecdesmit seši gadi un viņš dodas uz viesnīcu "Panama", lai satiktu Mīlestību...

Romantisks, skaists, brīnišķīgi gaišs un smeldzīgs stāsts – rūgti salds kā šokolāde. Šī grāmata ir savaldzinājusi miljoniem cilvēku visā pasaulē.

[Vairāk par grāmatu](#)

GOLI TARAGHI

CITUR. GRANĀTĀBOLU KUNDZE UN VIŅAS DĒLI

No angļu valodas tulkojusi Ina Strautniece
No persiešu valodas tulkojusi Sara Khalili

[Uz e-katalogu](#)

GOLI TARAGHI

CITUR.
GRANĀTĀBOLU KUNDZE
UN VIŅAS DĒLI

Stāstu izlase

*"-Dievs savā gudribā kādas durvis aizver,
Tad savā žēlastībā Viņš atver citas."*

Stāstu izlasē "Citur. Granātābolu kundze un viņas dēli" apkopoti desmit savstarpēji nesaistīti stāsti. Katrs no tiem lasītāju ievēd pasaulē, kurā galvenie varoņi balansē uz robežas – virves, kas spītīgi novilkta pār trauslu telpu, apgrieztu kājām gaisā, un bezdibeni pašā centrā, kurā kritot pastāv iespēja kļūt par pasaules klaidoni, liekot jēdzienam mājas kļūtu par tālu un šajā dzīvē vairs nesasniedzamu lielumu. Stāstiem piemīt daudzpusīgs vēstījums. Tie ļauj lasītājam aptaustīt irāņu tautas eksistences un kultūras slāņus gan vaigu pieglaudušiem pie dzimtās zemes vaiga, gan esot svešumā, kur ik ieelpas un izelpas brīdi vari būt tikai bez uzaicinājuma ieradies ciemiņš. Pamesls, kurš pat esot pietiekami drošā attālumā, kļūst par traucēkli ikvienam svešās zemes saimniekam. Šie stāsti liek izstrādāties iecūtibas un dziļas izpratnes hormoniem. Ar katru teikumu, kas ievēd arvien dziļāk attiecīgā stāsta kodolā, domas tiek sasietas stingrākos mezglos. It kā tās būtu kurpju auklas un kāds ar tām mēģinās siet cilpas, kas attāli atgādina ar trakumsērgu slimu taureni. It kā katrs stāsts būtu mikla, kas jāatšķetina, balvā saņemot nākamo emociju piesātināto stāstu. Un likumsakarīgi – sajūtas tiek restartētas jauniem domu mezglu vijumiem. Tas, kas man visvairāk šajos stāstos liek izjust dziļas simpātijas, ir tas, ka nevienu stāstu nav iespējams aizmirst. Tie visi (kā dzīvi) stāv acu priekšā, dodot iespēju jebkurā laikā tiem veikli atkal un atkal pārskriet pāri, kā interaktīvās televīzijas iespēja jebkurā brīdī atgūt atpakaļ savu mīļāko raidījumu un izbaudīt to it kā pirmoreiz. Neviens no tiem nekļūst pēc aizmirstības nepieciešamības. Tas, ka kādā stāstu krājumā nav atrodams neviens stāsts, kurš liktu man saraukt pieri astoņās rievās un skaitīt lapaspuses līdz garlaicības takas iemīto teikumu beigām, ir retums. Tieši tik liels retums, ka jāsaka, šī ir pirmā reize, kad ikviens krājuma stāsts noturējis mani nomodā – savienojumā ar nesalaužamo irāņu dvēseli.

[Vairāk par grāmatu](#)

MONIKA PĒCA

OTRDIENU DRAUDZENES

No vācu valodas tulkojusi Daina Burve

[Uz e-katalogu](#)

"Estella jutās laimīga: iespējams, šī traktora piekabe bija labākā vieta, lai pārliecinātos par ainavas vienreizīgumu un skaistumu. Un labākā vieta, lai izjustu viņu kopību. Ja Estrella ar pērējām četrām būtu iepazinusies tagad, diez, vai starp viņām izveidotos draudzība. Taču pēc piecpadsmit pazišanas gadiem viņas varēja atļauties cita citai teikt patiesību, kas citviet novestu pie slepkavībām un asiņainiem slaktiņiem."

Kaut kas bezgalīgi jauks, viegli lasāms un interesants ar dzīves atziņām. Piecas draudzenes, tā ap četrdesmit gadiem, māte, kas upurējusies ģimenei, gan karjeras sieviete, gan bagāta un laiska dzīves baudītāja, gan trūcīga māksliniece, kuras mīļākos nevar ne saskaitīt, gan ezotēriskā iegrimusi diezgan bezpalīdzīga būtne, kas nemaz nav mēģinājusi dzīvot viena. Tieši viņai nesen ir nomiris vīrs, mīla no pirmā acu skata grāmatnīcā, tā arī nepabeidzis savu svētceļojumu uz Lurdu. Judīte nolemj to izdarīt mīļotā vietā, un draudzenes dodas viņai līdzī, saceldamas lielāku vai mazāku jezgu. /eslasu.lv/

[Vairāk par grāmatu](#)

GABRIELA BABNIKA

SAUSUMLAIKS

No slovēņu valodas tulkojusi Dagnija Dreika

[Uz e-katalogu](#)

“Sausumlaiks” ir darbs par mīlestību - dimensijā, kurā stereotipās lomas ir mainītas vietām. Viņa – sešdesmit divus gadus veca māksliniece - nāk no Eiropas vidienes, viņš – divdesmit septiņus gadus vecs afrikānis - ir audzis uz ielas un bijis vardarbības upuris.

Abu draudzībā jūtama ķermeniskā vientulība, traģiskā bērnība, un jo sevišķi harmatans - sausumvējš, kas traucē uzplaukt mīlestībai.

Drīz māksliniece noprot, ka tukšumu starp abiem rada ne jau ādas krāsa vai gadu starpība, bet vispirms jau - sievietes piederība rietumu civilizācijai, kurā zudušas tradicionāli ierastās lomas - meitas, sievas un mātes.

“Romānā ievijas gan maģiskais reālisms, gan fragmenti no Āfrikas politiskās realitātes, caur tekstiem iepazīstam tādus rakstniekus kā Ben Okri, Salmans Rušdi, Kens Buguls, Kriss Abani, Vole Šojinka, Helons Habila, īpaša vieta ierādīta arī afrikāņu kinematogrāfijas atslēgas figūrai – Senegālas režisoram Djibrilam Diopam Mambētiju.”

[Vairāk par grāmatu](#)

PIELASĪSIM
Vasarā

ŠARLOTE BETSA GARŠVIELU TIRGOTĀJA SIEVA

No angļu valodas tulkojusi Ligita Lanceniece

[Uz e-katalogu](#)

Noslēpumi, kaisle un nodevība 17. gadsimta Londonā
Londona, 1666. gads.

Keita Finča, turīga garšvielu tirgotāja sieva, sapņo par laimīgu ģimenes dzīvi, bet viņas cerības sagrauj Lielais ugunsgrēks. Liesmas iznīcina Londonas ielas un namus, un arī garšvielu noliktavu, piepildot gaisu ar reibinošu kanēļa, muskatriekstu un krustnagliņu smaržu.

Keitas vīrs ir spiests meklēt darbu izpostītajā pilsētā, lai nodrošinātu ģimenei iztiku. Kad viņu atrod noslikušu, Keita atsakās ticēt, ka Roberts atņēmis sev dzīvību. Palikusi bez vīra un naudas, viņa atrod patvērumu smaržu meistara Gabriela Hārta Smaržu namā. Gabriels atklāj Keitai pilnīgi jaunu pasauli un atmodina viņā vēl neiepazītas jūtas. Jaunā sieviete bēg no aizliegtās mīlas, bet viņu vēl aizvien meklē arī vīra slepkava...

“Grāmata neatstāj vienaldzīgu un aizrauj lasītāju uz 17.gs., liekot sajūts liesmu svelmi, nāves briesmas, kaisli un patiesu mīlestību, kas smaržo pēc parfīma un kanēļu-rozīņu kūkas. Autore, kas rakstot šo grāmatu, ne tikai izpētījusi vēsturiskos materiālus par Čārlza II valdīšanas laiku, Lielo ugunsgrēku un Londonas atjaunošanu, bet arī pētījusi šā laika ēdienkarti un senas receptes, kas pilnībā ļauj izbaudīt aprakstīto laikmetu un notikumus. Krāšņs vēsturisks romāns ar smaržu, garšu, taureņu vēdām vēderā un svilinošu liesmu, kas dedzina ne tikai Londonas namus, bet arī cilvēku sirdis.”

RUPI KAURA

SAULE UN VIŅAS PUĶES

No angļu valodas atdzejojusi Ieva Melgalve

[Uz e-katalogu](#)

Par sirdssāpēm un pāridarījumiem, par mīlestību un pašapziņu, par sievietes lomu pasaulē un iespējām, ko dāvā atbrīvošanās no aizspriedumiem. Rupi Kaura ir jaunu meiteņu elks, jo caur savu dzeju ļauj sajūties īpašām, mīlētām un vajadzīgām. Rupi Kauras dzeja ir kā izaicinājums meiteņu vecākiem un vecvecākiem, jo aicina sacelties un pārskatīt tradicionālo dzimuma lomu sadalījumu. Atbrīvojies no tradīciju iedvestas vainas sajūtas un atļauties būt pašai - tas ir Rupi Kauras aicinājums ikvienai sievietei. Un tas gūst atbalsi lasītājās visā pasaulē!

Izlasiet šo grāmatu pašas un uzdāviniet labākajai draudzenei. Pat ja viņa pavipsnās to saņemot, šī būs grāmata, kas tiks lasīta un pārlasīta.

*taurenis
kožu bara vidū
nespējot saskatīt sevi
arvien centīsies kļūt par kodi*

*"Un ja jums šķiet, ka jums nepatīk dzeja, šis ir kaut kas absolūti cits. Katrs dzejolis ir kā daiļskanīga īsproza. Un galu galā – kāda starpība, kā šo sauc, – viņas drosme un izteiksmes veids kopā ar Ievas Melgalves tulkojumu un pasaules pārliecības skatu veido ārpazīti dzīļu krāsas triepienu mūsu tik ierastajā dzīves ritmā."
/laimelasa.home.blog/*

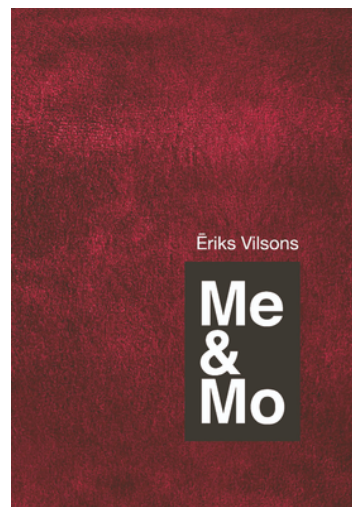
[Vairāk par grāmatu](#)

ĒRIKS VILSONS

ME&MO

[Uz e-katalogu](#)

"Tā neapšaubāmi ir Liepāja un pilsētas teātris pagājušā gadsimta 90.gados un vēlāk. Kad neatkarība ir pavisam jauna un iekšējā brīvība palaikam saskrienas ar ārējo un var arī strandēt.

Pat zinātājiem nav vērts meklēt prototipus Ērika Vilsona zīmētajiem raksturiem – tie mainās.

Tad atmet ar roku un vairs nemeklē personiskas līdzības. Tas ir kolektīvais varonis ar mūsu pašu vaibstiem noteiktā dzīves nogrieznī."
/Edīte Tišheizere/

"Tas aizrāva, ierāva, parāva... Radīja mani veselu emociju gūzmu. Apbrīnu, ka tā var uzrakstīt – asprātīgi, jūtīgi, dažviet ciniski, tieši, redzoši, bravūrīgi, klusināti. Un neizpratni, brīžiem pat dusmas par to, kā tiek aprakstīts viss, kas saistās ar teātri. Bet tajā nav nekā sadomāta, pagrābta no zila gaisa, viss tā arī ir... Pagāja laiks, un viss mani skalojās un pakāpeniski nomierinājās. Un pāri palika – romāns par zaudētajām ilūzijām. Par cilvēku, kuram bija jāatrod cits pamats, jāatrod citas vērtības, jāatrod attaisnojums."
/Ināra Slucka/

[Vairāk par grāmatu](#)

ELIZABETE GILBERTE

LIELĀ BURVĪBA

No angļu valodas atdzejojusi Zane Rozenberga

[Uz e-katalogu](#)

Šī grāmata nepieder daiļliteratūras plauktam. Neskatoties uz nosaukumu un hipijisko vāciņu, tai nav arī nekāda sakara ar maģiju. Vismaz ne tradicionālajā izpausmē. Tā kā zinātniskus pētījumus šajā darbā aizstāj autores un citu cilvēku personiskā pieredze, šo krāsaino eksemplāru nav grūti apkabināt ar pašpalīdzības birku. Taču, man personiski to vairāk gribētos nosaukt par iedvesmas grāmatu, kas runā par radošumu, kā vienu no izejas punktiem, lai savā dzīvē ieviestu jaunas krāsas vai atsvaidzinātu jau esošās – izbalējušās.

"Augstās kultūras sargi centīsies jūs pārliecināt, ka māksla pieder tikai izredzētajiem, taču viņi maldās, un viņi ir kaitinoši. Mēs visi esam izredzētie. Mēs visi pēc savas dabas esam radītāji."

Lielo burvību varētu raksturot kā mazu radošo pick me up cukurgraudiņu rūgtās ikdienas dzīves kafijā. Manuprāt, īpaši piemērota tā būs cilvēkiem, kas ļoti vēlas (no jauna) iedraudzēties ar savu radošo pusi vai arī to jau ir izdarījuši un nedaudz piemirsuši.

[/teejtasiite.wordpress.com/](http://teejtasiite.wordpress.com/)

[Vairāk par grāmatu](#)

ASTRIDA LINDGRĒNA

MĒS - SĀLSVĀRNAS SALAS VASARNIEKI

No zviedru valodas tulkojusi Elija Kliene

[Uz e-katalogu](#)

Melkersonu ģimene izdomāja uz vasaru noīrēt mājiņu kādā no Zviedrijas salām - bērni varēs atpūsties un tēvs rakstīt. Lai arī sākumā Melkera visi četri bērni ir skeptiski par tēva ideju, bet ieraudzījuši salu, savu jauno vasarnīcu un, galvenais- iepazīnuši savus jaunus kaimiņus, viņi saprot, ka šo var dēvēt par savu sapņu piepildījumu. Melkersonu ģimenes galva ir tāds jocīgs tips- vienmēr viņam sanāk ķibeles, vienmēr viņš sataisa ziepes un gandrīz vienmēr viņa labie nodomi izgāžas. Arī šoreiz, kad viņš saviem četriem bērniem paziņoja par vasaras brīvlaika pavadīšanu vienā no Zviedrijas mazajām salām, šis paziņojums tika uzņemts ar skepsi. Kaut kur tālu prom braukt. Ar kuģīti celties pāri. Svešā vietā nikt visu vasaru. Tā domāja visi bērni, sākot ar Malinu, kura, savos deviņpadsmit gados, saviem trim brāļiem bija mātes vietā un beidzot ar Juhanu, Niklasu un astoņgadīgo Pelli.

"Astridai Lindgrēna ir no tām rakstniecēm, kuras sirds daļiņa vienmēr palikusi piederīga bērņibai Un viņa paņēma, mūs, lasītājus, aiz rokas un aizved bērņības pasaulē. Kur ir vieta brīnumiem - katru jaunu dienu. Labiem draugiem, ko dalīt piedzīvojumus. Saules pielietām dienām, kas atnes laimes vieglumu. Pārdzīvojumiem, kas skar ikviena sirdi, nešķirojot vecumu. Un, galu galā, daudz smaidiem - jo tu vienkārši sajūties, kā nokļuvis mājās. Tieši tik viegli ir pārļasīt sālsvārnas vasarniekus jau n-to reizi."
/eslasu.lv/

[Vairāk par grāmatu](#)